

פרק דם הנדה

מתניתין:

ואינו יכול להשרות ולחזור לכמות שהיה
טהור מלטמא בכזית.

גמרא:

מנא הני מילי שדם נדה מטמא מגעו
ומשאו? אמר חזקיה, דאמר קרא "והרהר
בנדרתה", מדורה כמותה, מה היא מטמאה אף
מדורה (2) מטמאה.

שואלת הגמרא: אשכחן לה, דם יבש מנלן?
אמר רבי יצחק: אמר קרא "יהיה", בהוייתו
יהא. שואלת הגמרא: ואימא הני מילי בלח
ונעשה יבש, יבש מעיקרא מנלן?

וכי תימא הכי נמי, דיבש מעיקרו אינו
מטמא —

דם הנדה ובשר המת מטמאין ומטמאין
יבשין⁽¹⁾ אבל הזוב טיפות זרע היוצאים מן
הזב והניע — הרוק של הזב היוצא ע"י
שיעול, או ליחת החוטם. והרוק של הזב,
והשרין והנבלה והשכבת זרע מטמאין לחין
ואין מטמאין יבשין. ואם יכולין להשרות
ולחזור לכמות שהן היינו, שיכולים ע"י
שריה במים לחזור להיות לחים כפי שהיו.
מטמאין לחין ומטמאין יבשין.

וכמה היא שרייתם? שאם חוזרים בשרייה זו
לכמות שהיו דינם כלחים!?

בפושרים מעת לעת בשרייתם במים פושרים
מעת לעת. רבי יוסי אומר בשר המת יבש

הדם עצמו מטמא במגע ובמשא, הרי לפי הטעם
הזה לדם נדה של מצורעת יש צורך בלימוד מן
הכתוב שיטמא, כיון שהדם של המצורע אינו
הגורם לטומאת המגע והמשא של המצורע, אלא
היותו מצורע מביאו לטומאה זאת. עיין
בדבריהם. וראה פתחי נדה שהקשה, ממה
שמרבים לעיל [לד ב] דם טהרה של מצורעת
שמיטמא, ואם כן עדיין יקשה, למה לי קרא לדם
נדה של מצורעת שמיטמא, והרי לא גרע דם נדה
של מצורעת מדם טהרה שלה, שהוא מטמא.

עוד הביא להקשות, הרי גם במצורעת גורם
הדם נידות לטומאה, כגון לתשיש המטה,
שהרי מצורעת שאינה נידה מותרת בתשיש [לד
ב]. ועוד, דדם נדה מטמא בועלה טומאת ז',
ולטומאת משכב ומושב, דבר שאינו נוהג
במצורעת. ומתוך, שכוונת התוס' לומר שאין דם
הנדה גורם לטומאת משא, ובעל נדה אינו

1. ראה חזו"א [יו"ד ק"כ ד] שמתפק בדם נדה
אם טומאתו היא מדיני הנדה, טומאת מעיינות,
ולפי הצד הזה יהא דמה טמא אף אם יצא הדם
בשפופרת, וכדומה, על אף שהיא עצמה אינה
נטמאת בראייה באופן הזה. או שטומאת הדם
אינה טומאת מעיינות, אלא היא טומאה עצמית,
כמו קרי [ועל אף שהקרי אינו מטמא אלא
בנגיעה, כאן יש גזירת הכתוב לטמא אף במשא],
ולפי הצד הזה הדם אינו מטמא אלא באופן
שהיתה כאן ראייה המטמאת את האשה בטומאת
נידה.

2. ראה תוס' [ד"ה דם הנדה] שהעירו, כיון
שעל פי הגמרא לעיל [לה א] יש טעם נוסף שדם
נדה יטמא מגעו ומשאו, בלימוד של קל וחומר,
שאם הדם, שהוא הגורם שהאשה תהא נדה,
גורם לה שתטמא במגע ובמשא, כל שכן שיהא